

Feòil a' Gheamhraidh le lain Moireach

Bha e a' miannachadh gun tàrradh a' chaora às, agus gun dèanadh i airsan, na sheasamh eadar tòin an taighe agus an gàrradh. Ach bha an cù math, bha athair eòlach is a' chaora a' fàs sgìth. Sheasadh i, chuireadh i aghaidh air a' chù, agus shaoileadh am balach gun robh i a' cur eagail air, ach cha tigeadh stad an ceum Rex agus b' fheudar dhi a casan a thoirt leatha.

B' e latha soilleir geamhraidh a bh' ann, is beanntan an iar-dheas mar-thà a' cnàmhadh na grèine. Cha robh gaoth ann ach uspagan nach teicheadh facal no fuaim às an rathad. Ged a bha athair ceud slat air falbh chluinneadh e cho goirid 's a bha anail; chluinneadh e faram casan a' choin, is glagadaich na caora a' ruith.

Cha thrèigeadh a' chaora an aon slighe. Fad a' ghàrraidh, timcheall taigh nan cearc agus air ais chun a' ghàrraidh.

Bha athair mar a b' àbhaist, na sheasamh le chasan sgèabte, a cheann roimhe agus a dhà ghàirdean làidir mar gheugan bho a chliathaich, mar gum biodh e a' dèanamh oidhirp gun dìreadh air gluasad.

"Te-ADD, a mhadaidh! Laigh-anna-sin! Sin thu, back there now. Mach a-sin!"

Bha e iongantach, shaoil am balach, cho cruaidh 's a bha athair air Rex a-muigh, is cho rèidh 's a bha iad a-staigh ris an teine.

Cha mhòr nach robh i air a mhuin mun do dh'fhidir e. Leum e thuice, agus ghreimich e ri a sliasaid. Bha an cù fliuch ri thaobh, agus am beathach ga dhraghadh.

"Faigh grèim oirre! Thig an seo, a choin! Sin thu, bhalaich."

Chual' e lachanaich athar nuair a thuit e. Ach cha do leig e ise às. Bha e fhèin is a' chaora a' sprùilich air an talamh, agus i ro neart mhòr dha, 's na casan caol cruaidh a' buiceil, ga bhualadh. Bhuail esan aon uair i le a dhòrn. Chaidh gath fuath tromhe. Lùig e a mharbhadh le phiactan. Lùig e na sùilean a spionadh aiste...

Cha robh aige na ghrèim ach sop clòimhe. Dh' fhosgail e a shùilean agus chunnaic e casan fada athar agus a nàmhaid glaiete mu chùl a h-amhaich le aon làmh mhòr chomasach. Sheall e suas, is chunnaic e an t-aodann le gàire agus na sùilean gorma blàtha.

"Sin thu, bhalaich, èirich. 'S math gun robh thu ann."

Dh' èirich e agus chuir athair a làmh air a ghualainn.

"Cuiridh sinn suas i. A, a bhalgair, cha shàraich thusa duine tuilleadh, mura bi d' fheòil righinn!"

Rinn an dithis gàire, ach bha fuath aige fhathast nuair a shealladh e rithe. 'S e bhiodh toilichte ga faicinn a' strì agus a' breabail nuair a bhiodh an sgian ri tighinn! Cha toireadh i buaidh air athair-san, tà, nas motha na bheireadh gin air fhèin nuair dh'fhàsadh e mòr treun mar athair.

Air do athair am bann a cheangal mu chasan na caora, shuidh e sìos agus rinn e cigarette de thombaca a bh' aige ann am bucas faileasach. Shuidh esan air a bhuinn mu choinneamh.

"Bheil a h-uile càil againn? Mias, sgian, òrd - cà 'il an t-òrd? Ruith suas air a thòir, Alasdair, a 'ràidh."

"Na marbh i gus an till mi, ma-thà" Agus ruith e suas dhachaigh. Cha do shaoil athair gun robh e ach air falbh nuair a thill e, an t-òrd aige, agus a shùil a' sireadh na caora.

"Ò, tha i mar a dh'fhàg thu i," ars athair le fiamh-gàire. "Well, ma-thà."

Thog athair a' chaora agus chuir na sìneadh air a' bhòrd i.

"Cumaidh mise stòd' il!" dh'èigh am balach, ach cha robh sin iomchaidh. Laigh a' chaora sàmhach, gun ghluasad, a sùilean balgach, cruinn ga coimhead.

Thilg athair a sheacaid agus lom e a ghàirdeanan gu uilinnean. Thug e an draghadh mu dheireadh às an cigarette agus chuir e car dhith fo bhròig. Thog e an t-òrd. Thàinig e a-null chun a' bhùird.

Bha am balach a' coimhead na caora agus ag ràdh rithe - Gheibh thu a-nise e, ge-tà, is 's math an airidh. Ach cha do dh'atharraich an t-sùil chruinn, aineolach, a bha ga leantainn, agus cha do charaich cas no ceann, ach na sìneadh mare chlosaich ged a bha a h-anail ga dubadh sìos is suas. B' fheàrr leis gun gluaiseadh i, gun dèanadh i strì sam bith, gus an leumadh e oirre is gun tacadh e il.

"Tog, an-dràst. Às a' rathad, a 'ràidh."

Sheas athair ri a taobh, rug e air adhairc oirre, agus thog e a ceann gu a cùl. Bha esan na sheasamh mu coinneamh, geur, a' sireadh faileas an eagail anns na sùilean. Ach cha do lorg.

"Well, Seall, dìreach an seo" - agus bha corrag athar, leis na h-uilte chingpach, eadar dà shùil a' bheathaich " - sin 'm bad am buail sinn i, agus cha bhi fios aic' air càil."

Chuir e dhà làimh na phòcaidean, agus chaidh iad nan dùirn bheaga gheala. Sheall e air a' chaora a-rithist. Sheall a' chaora a-rithist. Sheall a' chaora air ais gu sèimh. Thog athair an t-òd. Thrèig an gamhlas na fèithean, agus chaidh fhuil na uisge anns na cuistean - cha robh eagal air a' chaora idir. Cha robh i a' breabail no a' feuchainn tabhairt às. Ge grad bha an truas ga thacadh, agus dh'fhosgail e a bheul.

Cha do leig an t-òrd brag idir, ach fhuaim mar uinneag a' sgàineadh air cùl aodaich. Cha bu dùraig dha sealltainn ri athair, ach cha do dh'fhàs a shùil ceann na caora. Bha na sùilean bòcach math-ghlas fhathast ga choimhead seachad air gàirdean dubh athar. Cha do ghluais e.

Chuir athair sìos an t-òrd, sgioblaich e mias air an ùrlar, agus thagh e àite an amhach na caora. Chunnaic am balach na crògan mòra neartmhor ag obair anns a' chlàimh, agus an làmh dheas a' togail na sgine. Cha robh inntinn aige ach na sùilean 's na cluasan. Bha athair ri dèanamh cagair fheadalaich gun fhonn ris fhèin, agus na làmhan eòlach a' gluasad. Chaidh faobhar na sgine a-steach am measg na clòimhe.

"Bheil i marbh?"

"Tha gu dearbh, " ars athair, agus an sgian a nis a' gearradh glan.

Thuit a' chiad shruthan de bhoinneagan dearga le faram luath, agus thog athair a cheann.

"S i tha. Robh dùil agad nach robh?" agus rinn e gàire.

Chunnaic esan a' ghàire, is rinn e fhèin fiamh lag. Chunnaic e aig an aon àm an sgoltadh

dearg às an robh fuil a-nis a' sruthadh.

Cha do charaich e gus an robh athair deiseil airson falbh, nuair a bha a' chlosach gun cheann, gun chlàimh, gun chas is gun mhionach, crochte bho na sàilean. Chuir athair uime a sheacaid, agrinn e cigarette eile, breac-dhearg.

Thug am balach aon dhearcadh gu oisean far an robh an ceann air an làr. Bha sgàile sgleòthach air na sùilean, ach bha iad maoth, socair.

"Thugainn, a 'ràidh. Siud siud seachad."

Chuir e a làmh mu ghualainn a mhic. Thug am balach sùil air an làimh. Agus choisich iad a-mach don fheasgar, a-nis a' fàs fuar.